

[Handelsministeren.]

henvise til sidste udgave af Beretning fra egnsudviklingsrådet for tiden indtil 31. marts 1969, hvoraf det fremgår, at af samtlige belånte tilsagn på ca. 250 mill. kr. er små 100 mill. kr. belånt dels i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, dels i forsikringsselskaber, således at banker og sparekasser af den samlede belåning alene har indflydelse på ca. 150 mill. kr.

Det høje ting vil derfor forstå, at der er adskillige og tungt vejende grunde til, at jeg ikke kan anbefale at stemme for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Jørgen Jensen: Der skal ikke herske tvivl om, at det konservative folkeparti er særdeles interesseret i at fremme den industrielle og naturligvis også den beskæftigelsesmæssige udvikling i de egne af landet, hvor der er et forholdsvis svagt udviklet erhvervsliv, og hvor beskæftigelsesomfanget derfor er lavere end andre steder. Vi har vist dette f. eks. ved at være med til at vedtage den nye egnsudviklingslov sidste år. Denne lov indeholdt væsentlige forbedringer, bl. a. gennem de særlige investeringstilskud i særlig vanskeligt stillede egne; læg dertil adgangen til at foretage specielle skattemæssige investeringsfradrag, sådan at de almindelige garantier for lån til virksomheder i egnsudviklingsområderne giver disse særordninger gode muligheder for at opbygge erhvervslivet i de svageste dele af landet.

Nu foreslår forslagsstillerne altså, at også kreditpolitikken skal differentieres. Den udlånsbegrænsning, som Danmarks Nationalbank har gennemført efter aftale med bankerne og sparekasserne, foreslås lempet i de hårdest ramte arbejdsløshedsområder. Jeg mener ikke, at det er en god idé. Netop under stramme kredit- og likviditetsforhold må de favører, der gives de virksomheder, som udnytter egnsudviklingsloven, virke med en særlig vægt. De vil stærkt opfordre virksomheder til at placere sig dér, hvor der er muligheder for lettelser, og bankerne og andre kreditinstitutter vil vel også være tilbøjelige til under den stramme likviditet at se med særlig forståelse på kreditansøgninger, bag hvilke der står en statsgaranti.

Dertil kommer rent praktiske vanskeligheder ved at administrere en ordning som foreslået. Mange virksomheder, der lægges i

egnsudviklingsområderne, er filialer eller afdelinger af virksomheder, hvor hovedsædet f. eks. er i København og den statsgaranterede kreditgivning formidles i betydeligt omfang af kreditinstitutter fra det øvrige land. Der er således forbundne kar både blandt virksomhederne og blandt pengeinstitutterne. Hvordan ville man virkelig kunne sikre, at en lempelse af pengepolitikken faktisk kom specielt egnsudviklingsområderne til gode?

Mit parti er således særdeles skeptisk indstillet over for dette forslag.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): I det foreliggende forslag ligger der en tankegang, som ikke er fremmed for det, som vi inden for mit parti beskæftiger os med, men jeg skal blot sige, at vi har jo nu den bedste egnsudviklingslov, som vi på noget tidspunkt har haft, og den må gøre sin gerning i dette område.

Dernæst vil jeg sige, at den aftale, der er mellem Nationalbanken og de private institutter, bygger jo på frivillighedens princip. Jeg tror, det vil være betænkeligt, at folketinget forsøger på at udøve nogen form for pression. Skulle forholdet have formet sig sådan, at man via staten har foranlediget, at der er kommet særlige finansieringsproblemer i området, mener jeg ikke, det skulle være uoverkommeligt rent praktisk at tage hensyn hertil. Henvisninger til administrative besværligheder kan jeg ikke tage helt alvorligt.

Jeg tror ikke, tidspunktet er inde til, at man vedtager et forslag til folketingsbeslutning af den karakter. Jeg tror, sagen er i god gang, og det, som det ærede medlem har sigtet på, vil sikkert finde sin gode løsning.

Martin Pedersen: Vi kan fra det radikale venstres side anerkende den gode tanke, der ligger bag ved det foreliggende forslag, idet formålet og ideen med det jo er en ny form for egnudvikling, altså at styrke de svage egne i landet. Derimod mener vi ikke, at den måde, hvorpå man vil gøre det, ved en egnbestemt rentedifferentiering, er god.

Jeg kan ligesom tidligere ordførere henvise til, at vi jo i fjor gennemførte en ny egnsudviklingslov, der betød en væsentlig forbedring af den tidligere, og som godt udnyttet af de økonomisk svage egne vil